

er. Og hr. Ole Stavad er indsigtfuld nok til at vide og formentlig også indrømme på tommandshånd, at udligningen går ud på at fordele en given sum penge, og hvis nogle har tab, har andre gevinst. Det kan ikke lade sig gøre at fejlberegne det her på en sådan måde, at de, der har gevinst, systematisk alle sammen har en mindre gevinst, og de, der har et tab, systematisk alle sammen har et større tab. Det ville jo kræve, at pengene var forsvundet ud af systemet et eller andet sted, og det er de ikke. Så sådan er det, sådan hænger tingene logisk sammen.

Men det ville da være spændende at få et bud på, hvordan vi skulle have gjort det alternativt. Skulle vi have taget det fulde tab i de kommuner i hovedstadsområdet, som har tab, der modsvarer 0,6-0,8 skatteprocentpoint, og skulle det have været afleveret den 1. januar 2007 med fuld tilpasning på udgiftssiden? Er det den socialdemokratiske opskrift?

Vi synes, at vi vil tage mere nænsomt fat omkring det, og det er baggrunden for, at kommunerne kun successivt kan sætte sig i en større udgift og kun successivt skal sætte sig i en mindre udgift, alt sammen i respekt for det skattestop, som Socialdemokratiet jo selv bekender sig til, forstår jeg.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er det anden medspørger, hr. Jens Peter Vernersen.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes nu, at indenrigsministeren skulle være lidt varsom med at kritisere Socialdemokratiet for deltagelse i det her. For det var jo netop ikke muligt at få oplyst noget som helst om, hvor økonomien bar hen. Vi forsøgte rent faktisk, før man fik vedtaget kommunalreformen, at få en afklaring af, hvad det her ville betyde i forhold til udligningen, og ministeren afviste overhovedet at give et bud på det. Det skulle holdes hemmeligt, indtil kommunalreformen var vedtaget. Vi fremsatte faktisk et forslag til vedtagelse for at få frem i lyset, hvad det her går ud på. Det var ganske umuligt at få et svar på.

Kl. 16.25

Så vil jeg sige til ministeren: Tror ministeren ikke, at folk ude i vanskeligt stillede kommuner synes, det er underligt, at man nu får et tilskud, fordi man er vanskeligt stillet, og så kan man i øvrigt ikke få lov at bruge pengene til den ser-

vice, der efterspørges derude? Synes ministeren ikke, det ser meget, meget underligt ud?

Nu ser jeg det ikke fra ministerens stol, men bare som borger ude i den kommune, hvor det ikke går for godt. Der får man et beløb, og så siger ministeren: I skal bare lige se, hvordan jeg ser på det her, men I får ikke lov at bruge pengene alligevel. Det er jo det, der sker derude. Det er sådan, de ser det.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det forstår jeg ikke noget af. Altså, de tilskud, der er nævnt, er stillet til rådighed for den enkelte kommune, og de kan anvendes i den enkelte kommune. Den eneste binding, der overhovedet er på alt det her, er, at den enkelte kommune – der er 98 af slagsen – budgetlægger i solidaritet med landets øvrige kommuner og med respekt for det, der er vores alle sammens, forstår jeg, ideale kommunale selvstyre, nemlig at man under et lever op til økonomiaftalerne. Det betyder, at er der en kommune et sted i Danmark, der har brug for at have en vækst, der er højere end det, der gennemsnitligt er forudsat i økonomiaftalen, kan det fint lade sig gøre. For spejlbilledet på det er, at så er der andre kommuner, der objektivt set ikke har et behov for, at udgifterne skal stige tilsvarende. For hvis det ikke var rigtigt, havde der jo ikke været basis for, at regeringen kunne lave en aftale med kommunerne under et.

Sådan er den indbyrdes sammenhæng i de her ting, og derfor forstår jeg ikke helt, hvor hr. Jens Peter Vernersen vil hen med sit spørgsmål.

Jens Peter Vernersen (S):

Ministeren undlod jo behændigt at svare på første del af spørgsmålet, hvor jeg tilkendegav, at når vi netop ikke var med, var det, fordi ingen vidste, hvad der var op og ned i forhold til økonomien, og når man forsøgte at få en afklaring om udligningsreform osv., inden kommunalreformen blev vedtaget, afviste ministeren det, fordi ministeren jo ikke ville fortælle, hvad konsekvensen var af det her. Det var den virkelighed, som der var på daværende tidspunkt. Der tror jeg også ministeren er enig i at sådan var forløbet. Vi havde faktisk en debat om det her i Folketingssalen, hvor der blev fremsat et forslag til vedtagelse, og det blev stemt ned af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Jeg tror da ministeren må indrømme, at sådan hænger det sammen.